

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaren van het regionale politiekorps Gelderland-Midden, zonder daarover hem vooraf te informeren, in de nacht van 26 op 27 november 2003 tegen hoge kosten zijn auto hebben laten wegslepen.

Verder klaagt hij erover dat het regionale politiekorps Gelderland-Midden niet bevoegd was om de auto weg te slepen.

Beoordeling

Bij de opening van het onderzoek formuleerde de Nationale ombudsman een derde klachtonderdeel over de weigering van de korpsbeheerder en de Klachtencommissie Politieregio Gelderland-Midden om verzoeker bepaalde door de politie opgemaakte dagrapporten te verstrekken. In haar reactie van 27 september 2007 op de opening van het onderzoek gaf de korpsbeheerder aan dat zij, gelet op recente ontwikkelingen in de jurisprudentie op dit punt, inmiddels de mening was toegedaan dat zij verzoeker de gevraagde stukken wel kon verstrekken. Zij stuurde de bedoelde stukken mee met haar brief van 27 september 2007.

Gelet hierop neemt de Nationale ombudsman dit klachtonderdeel niet mee in de toetsing van de overige klachtonderdelen.

Algemeen

1. Verzoeker is eigenaar van een door hem uit Duitsland geïmporteerde Volkswagen Golf cabriolet. Op 26 november 2003 stond deze auto zonder kentekenplaten geparkeerd op een parkeerplaats, gelegen in een zijstraatje dat vanaf de H.straat te T. bereikbaar was voor het publiek. Bij deze parkeerplaats hing een bord met de tekst "*Parkeren, uitsluitend bezoekers, (...) max. 30 minuten*".

2. Op 26 november 2003 rond 19.30 uur ontving de centrale meldkamer van het regionale politiekorps Gelderland-Midden een melding van een huurder over een geschil met zijn verhuurder over huurpenningen. Twee politieambtenaren in surveillanceauto GLM21-07 reageerden op de melding. Zij spraken met verzoeker, in zijn hoedanigheid van verhuurder, in zijn woning aan de H.straat te T. Nadat het geschil middels bemiddeling was opgelost, vertrokken de betreffende politieambtenaren rond 21.30 uur.

3. Even na middernacht in de nacht van 26 op 27 november 2003 reden twee andere betrokken politieambtenaren, L. en R., in surveillanceauto GLM21-07 door de H.straat. Zij reden de eerder genoemde parkeerplaats op en troffen daar de auto van verzoeker aan. Zij bekeken de auto en lieten het chassisnummer natrekken door de meldkamer. De meldkamer gaf aan dat het chassisnummer in Nederland noch in Duitsland bekend was.

Daarna belden de betrokken politieambtenaren sleepbedrijf A. om de auto weg te laten slepen. Uiteindelijk sleepte firma Vr. de auto rond 01.00 uur weg.

4. Toen verzoeker de volgende dag ontdekte dat zijn auto niet meer op de parkeerplaats stond, informeerde hij op het politiebureau te Zevenaar naar de verblijfplaats van zijn auto. Hem werd medegedeeld dat zijn auto was weggesleept voor nader onderzoek en dat zijn auto inmiddels door firma Vr. bij de firma A. was gestald. Na betaling van de sleepkosten, te weten € 183,20, kon hij daar zijn auto meenemen.

5. Medio mei 2004 ontving verzoeker via het Centraal Justitieel Incasso Bureau te Leeuwarden (het CJIB) een transactievoorstel van de officier van justitie te Arnhem. Verzoeker werd verdacht van het zonder kentekenplaten laten staan van een motorrijtuig op de openbare weg (artikel 36, lid 1 en 6 van de Wegenverkeerswet 1994, verder WVV, zie Achtergrond, onder 1.).

6. Verzoeker verzocht de politie begin december 2003 schriftelijk om een toelichting over de handelwijze van de betrokken ambtenaren in de nacht van 26 op 27 november 2003. Omdat hij zich niet kon vinden in de wijze waarop de politie in verschillende brieven had gereageerd, diende hij vervolgens bij brief van 3 juli 2004 een klacht in. De beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Midden legde de klacht voor een advies aan de Klachtencommissie politieregio Gelderland-Midden voor. De commissie adviseerde de korpsbeheerder om verzoekers klachten zoals hierboven opgenomen onder Klacht, gegrond te verklaren en ongegrond voor wat betreft een klachtonderdeel inzake het verstrekken van afschriften van dagrapporten. De commissie achtte zich onbevoegd om een advies te geven over het, door verzoeker genoemde, maar niet nader gespecificeerde, verzoek om schadevergoeding. De korpsbeheerder nam het advies over voor wat betreft het klachtonderdeel inzake de dagrapporten, de eerste twee klachtonderdelen verklaarde zij, in afwijking van het advies, ongegrond. Ten aanzien van de door verzoeker gestelde ontstane schade aan zijn auto, nodigde zij hem uit om een verzoek tot schadevergoeding in te dienen.

7. De kantonrechter te Arnhem veroordeelde verzoeker op 24 november 2004 tot een voorwaardelijke geldboete van € 200 subsidiair vier dagen hechtenis voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren wegens overtreding van artikel 36, lid 1 WVV.

8. Verzoeker kon zich niet met de beslissing van de korpsbeheerder verenigen. Hij wendde zich daarom met zijn klacht tot de Nationale ombudsman. Verzoeker klaagde over het optreden van het regionale politiekorps Gelderland-Midden in de nacht van 26 op 27 november 2003. Hij klaagde met name over twee, in het hiernavolgende onder I. en II. beoordeelde, aspecten van het politieoptreden.

I. Ten aanzien van het tijdstip van het wegslepen en het niet vooraf informeren van verzoeker

Bevindingen

1.1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat de betrokken ambtenaren zijn auto in de nacht van 26 op 27 november 2003 hebben laten wegslepen zonder hem vooraf over dat voornemen te informeren. Vanwege het nachtelijk uur gold een veel hoger tarief voor de sleepkosten dan het tarief dat overdag wordt gehanteerd door het sleepbedrijf.

1.2. Verzoeker voerde in dit kader aan dat hij, naar hem later is gebleken ten onrechte, in de veronderstelling verkeerde dat hij zijn auto zonder kentekenplaten op de parkeerplaats bij zijn winkel mocht neerzetten omdat deze parkeerplaats zijn eigendom is. In dit kader wees hij op het bord dat boven de bewuste parkeerplaats hing met het opschrift "*Parkeren, uitsluitend bezoekers, (...), max. 30 minuten*". Hij wist op dat moment niet dat ook privéterrein tot de openbare weg behoort wanneer deze plek niet is afgesloten maar voor het openbare verkeer toegankelijk is. Volgens verzoeker hadden de betrokken ambtenaren in de etalages van de genoemde winkels moeten kijken voordat zij het sleepbedrijf belden. Zijn naam en telefoonnummer stonden daar immers duidelijk vermeld, zo voerde hij aan. Door dit na te laten en niet eerst bij verzoeker te informeren of de auto van hem was, maar de auto omstreeks 01.00 uur weg te laten slepen, werd hij onnodig geconfronteerd met hoge wegsleepkosten, zo bracht verzoeker naar voren.

1.3. Voorts wees verzoeker op het gesprek dat hij eerder op de avond had met twee politieambtenaren naar aanleiding van een geschil met zijn huurder. Uit de mutaties over dat voorval maakte hij op dat dit dezelfde eenheid, te weten GLM21-07, betrof als de eenheid die later die nacht opdracht gaf om zijn auto weg te slepen. Hij vroeg zich af waarom deze politieambtenaren hem niet eerder op de avond hadden aangesproken over het ontbreken van kentekenplaten op de auto, aangezien zij op weg naar zijn woning langs de auto waren gelopen.

1.4. Tot slot wees verzoeker op de mutatie in het dag- en nachtrapport van de politie die door betrokken ambtenaar L. over de aangetroffen auto was opgemaakt. Daarin staat de zinsnede: "*Reden rap over de H.straat.(...)*". Volgens verzoeker was het niet mogelijk dat de betrokken ambtenaren op de parkeerplaats, die in een zijstraat is gesitueerd en onverlicht is, de auto zonder kentekenplaten hadden opgemerkt terwijl zij met hoge snelheid over de H.straat voorbij de bewuste zijstraat reden. Ook betwijfelde verzoeker of zij binnen een tijdsbestek van vier minuten, zoals volgens hem is op te maken uit de in de mutatie vermelde tijdstippen, de auto hadden kunnen opmerken en onderzoeken, de meldkamer hadden kunnen vragen om het chassisnummer in Nederland én Duitsland na te trekken en vervolgens twee sleepbedrijven hadden kunnen bellen om de auto af te laten slepen.

2.1. De korpsbeheerder liet de Nationale ombudsman weten de klacht niet gegrond te achten. Zij stelde dat op het moment van inbeslagname niet achterhaald kon worden wie de eigenaar was van de auto die geparkeerd stond op een plek die op grond van de

Wegenverkeerswet 1994 valt onder het begrip "weg". De kentekenplaten ontbraken en het op de auto aangetroffen chassisnummer bleek bij controle niet in Nederland of Duitsland bekend te zijn. Verzoeker kon derhalve niet op de hoogte worden gesteld van het voornemen om de auto weg te laten slepen.

2.2. De korpsbeheerder ging in haar oordeel in de interne klachtprocedure uitdrukkelijk voorbij aan het advies van de klachtencommissie om deze klacht gegrond te verklaren. De klachtencommissie stelde in haar advies dat de politie had nagelaten zich naar behoren te vergewissen of het wegslepen van de auto wel nodig was. De klachtencommissie wees er daarbij op dat de politie de verschillende gronden had genoemd voor haar bevoegdheid tot het wegslepen.

De korpsbeheerder oordeelde echter dat de betrokken ambtenaren zorgvuldig en professioneel hadden gehandeld door het mogelijk gestolen voertuig in het kader van de waarheidsvinding te laten wegslepen en zodoende veilig te stellen. Juist wanneer dit zou zijn nagelaten en de auto vervolgens zou zijn verdwenen, zou er in haar optiek sprake zijn geweest van onzorgvuldig en onprofessioneel politieoptreden.

De korpsbeheerder wees er tevens op dat het wegslepen van het voertuig voorkomen had kunnen worden indien verzoeker zijn contactgegevens in de auto had achtergelaten. Zij verwees daarbij naar een brief van 29 april 2004 van het unithoofd van bureau Zevenaar. Daarin had deze verzoeker erop gewezen dat het wegslepen van zijn voertuig voorkomen had kunnen worden als hij zijn contactgegevens had achtergelaten in of aan de auto. Nu dit niet het geval was en de auto onder verdachte omstandigheden was aangetroffen, meende het unithoofd dat de betrokken politieambtenaren - zoals gebruikelijk in zo'n geval - terecht een nader onderzoek hadden ingesteld naar de herkomst van de auto en diens eigenaar. Dat nadere onderzoek behelsde onder andere een technisch onderzoek waarvoor de auto veiliggesteld en derhalve weggesleept diende te worden.

Het aspect inzake de bevoegdheid tot wegslepen wordt hieronder nader besproken bij de behandeling van klacht II.

3. Politieambtenaar L. verklaarde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman dat het woord "*rap*" in de zinsnede "*Reden rap over de H.straat.(...)*" niet "snel" betekent maar een afkorting is voor "rapporteurs", een bij de politie gebruikelijke term en afkorting. Ten aanzien van de vragen van verzoeker omtrent surveillanceauto GLM21-07 gaf hij aan dat dit nummer de surveillanceauto aanduidt en niet het personeel dat in de auto zit. L. en zijn collega hadden die nacht, na de wisseling van de dienst, surveillancedienst in surveillanceauto GLM21-07. Niet zij, maar andere collega's, die eerder die avond in surveillanceauto GLM21-07 dienst hadden, waren bij verzoeker aan de deur geweest in verband met het huurgeschil.

Verder verklaarde L. dat zij, zoals gebruikelijk tijdens een surveillanceronde, de betreffende parkeerplaats waren opgereden om deze te controleren op eventuele ongeregelheden. De politie treft namelijk regelmatig achtergelaten, gestolen auto's aan op (afgelegen) parkeerplaatsen. Zij hadden de auto van verzoeker dus niet al vanaf de H.straat zien staan.

In een poging om de eigenaar van de auto te achterhalen, waren zij nagegaan of de kentekenplaten zichtbaar in de auto lagen dan wel of er in of op de auto op enige wijze, bijvoorbeeld door middel van een briefje, was aangegeven wie de eigenaar van de auto was. Toen dit niet het geval bleek, vroegen zij de meldkamer het op de auto aangetroffen chassisnummer na te trekken. De meldkamer gaf aan dat het chassisnummer in Nederland niet bekend was. Omdat de gemeente Tolkamer op enkele kilometers van de Duitse grens ligt, werd ook de Duitse politie gevraagd om het chassisnummer na te trekken. Die liet echter weten dat het chassisnummer daar evenmin bekend was.

Gevraagd naar een mogelijke verklaring voor het feit dat in de Duitse autopapieren van verzoeker wel het betreffende chassisnummer stond vermeld, verklaarde L. zeker te weten dat hij en zijn collega het juiste nummer aan de meldkamer hadden doorgegeven. Hij gaf verder aan enkel te kunnen gissen naar een verklaring. Wellicht was door de Nederlandse of Duitse meldkamer een verkeerd nummer ingetoetst bij het natrekken.

Omdat het chassisnummer (op dat moment) niet bekend was en de auto geen kentekenplaten had, kwamen L. en zijn collega tot de conclusie dat zij mogelijk te maken hadden met een "illegale" auto, dat wil zeggen een gestolen auto, zo verklaarde L. Ze besloten deze daarom weg te laten slepen voor nader onderzoek.

L. kon zich desgevraagd niet herinneren of hij die bewuste nacht het bord boven de parkeerplaats had zien hangen. Dit leek hem echter niet waarschijnlijk. Volgens hem zou het dan immers in de rede hebben gelegen dat hij in de etalages van de genoemde winkels had gezocht naar contactgegevens van de eigenaren.

Ten aanzien van de opmerking van verzoeker over het vermeende tijdverloop van vier minuten tussen het aantreffen van zijn auto en het oproepen van sleepfirma Vr., verklaarde L. dat zij pas ná het onderzoek ter plaatse de meldkamer verzochten om een sleepbedrijf op te roepen. Toen bleek dat de eerst aangezochte sleepfirma A. niet aan het verzoek kon voldoen, werd meteen daarna firma Vr. gebeld. Het onderzoek ter plaatse en de afhandeling van de zaak hadden dus langer dan vier minuten in beslag genomen.

Beoordeling

4. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit vereiste brengt mee dat de politie alleen mag

overgaan tot het wegslepen van een voertuig ten einde de herkomst en eigenaar te kunnen achterhalen wanneer er op dat moment geen andere manier is om die eigenaar te achterhalen. Ook mogen het wegslepen en de gevolgen daarvan niet onnodig bezwarend zijn voor de eigenaar.

5. De bevoegdheid van de politie tot wegslepen wordt hieronder nader besproken bij de behandeling van klacht II. De vraag die hier beantwoord wordt, is of de betrokken ambtenaren voldoende onderzoek hebben gedaan om de eigenaar van de auto te trachten te achterhalen, voordat zij besloten om de auto te laten wegslepen.

6. De Nationale ombudsman overweegt ten aanzien van het tijdstip van het door de betrokken ambtenaren verrichte onderzoek het volgende. Gelet op de verklaring van betrokken ambtenaar L. is vast komen staan dat hij en zijn collega niet eerder op de avond van 26 november 2003 bij verzoeker aan de deur kwamen. Het waren andere collega's die de melding inzake het huurgeschil afhandelden. Wel reden zij allen in surveillanceauto GLM21-07. De Nationale ombudsman acht het dan ook voldoende aannemelijk dat de betrokken ambtenaren pas tijdens hun surveillanceronde in de nacht van 26 op 27 november 2003 de parkeerplaats hebben bezocht om deze te controleren op eventuele ongeregelheden, zoals achtergelaten, gestolen voertuigen. Daar troffen zij vervolgens de auto van verzoeker aan.

7. Voorts staat vast dat verzoeker zijn contactgegevens niet in of op de auto had achtergelaten. De betrokken ambtenaren hebben daar dan ook tevergeefs naar gezocht. Omdat verzoeker evenmin via de, want immers ontbrekende, kentekenplaten als eigenaar achterhaald kon worden, zochten de betrokken ambtenaren onder de motorkap naar het chassisnummer van de auto. Zij mochten naar het oordeel van de Nationale ombudsman op dat moment afgaan op de mededeling van de meldkamer dat het nagetrokken chassisnummer niet bekend was. Dat achteraf is gebleken dat het juiste chassisnummer wel in de autopapieren van verzoeker stond vermeld, doet daar niet aan af. De Nationale ombudsman heeft in dit kader geen reden om te twifelen aan de verklaring van L. dat hij en zijn collega het juiste chassisnummer aan de meldkamer hebben doorgegeven. Desgevraagd heeft L. verklaard dat door de Nederlandse of Duitse meldkamer wellicht bij het invoeren van het chassisnummer een typefout is gemaakt. Een nader onderzoek op dit punt zal echter, mede gelet op het tijdverloop, naar alle waarschijnlijkheid geen uitsluitsel meer kunnen brengen. De Nationale ombudsman heeft hiernaar dan ook geen nader onderzoek ingesteld.

8. Ten aanzien van de stelling van verzoeker dat de betrokken ambtenaren in de winkeletalages hadden moeten zoeken naar zijn contactgegevens, overweegt de Nationale ombudsman het volgende. Uit informatie van verzoeker blijkt dat de parkeerplaats onverlicht was. Dat L. het bewuste bord boven de parkeerplaats die nacht niet heeft opgemerkt en daardoor ook niet in de winkeletalages heeft gezocht naar contactgegevens, is weliswaar spijtig maar is naar het oordeel van de Nationale ombudsman, mede gelet op

de onderzoekshandelingen die L. en zijn collega wél verrichtten, niet als nalatigheid aan te merken.

9. Het feit dat verzoeker niet wist dat zijn privé parkeerplaats als openbare weg aangemerkt moet worden en hij daar zijn auto zonder kentekenplaten niet mocht parkeren, kan evenmin aan de politie worden tegengeworpen.

10. Alles overziend komt de Nationale ombudsman tot de conclusie dat de betrokken ambtenaren ter plaatse voldoende moeite hebben gedaan om te trachten de herkomst en eigenaar van het aangetroffen voertuig te achterhalen. Toen dit onderzoek geen naam opleverde en hun op dat moment geen andere manieren meer ter beschikking stonden om de eigenaar te kunnen achterhalen, besloten zij tot het veiligstellen van de auto. Gelet op de verklaring van zowel de korpsbeheerder als betrokken ambtenaar L. dat de politie regelmatig gestolen voertuigen aantreft op (afgelegen) parkeerplaatsen, acht de Nationale ombudsman deze beslissing niet onredelijk. Dat de betrokken ambtenaren daarmee niet hebben gewacht tot de volgende ochtend, met het risico dat de auto in de tussentijd zou kunnen verdwijnen, is naar het oordeel van de Nationale ombudsman evenmin onbehoorlijk. Hoe vervelend ook voor verzoeker dat hij door het 's nachts wegslepen geconfronteerd werd met hoge wegsleepkosten, niet gesteld kan worden dat deze beslissing onnodig bezwarend voor hem was.

De handelwijze van de betrokken politieambtenaren levert dan ook geen schending op van het vereiste van evenredigheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van de bevoegdheid tot wegslepen

Bevindingen

1. In de tweede plaats klaagt verzoeker erover dat de betrokken politieambtenaren niet bevoegd waren om zijn auto weg te laten slepen. De verwijzing door de politie naar artikel 170 WvW (zie Achtergrond, onder 1.) acht verzoeker niet juist omdat dit artikel niet de politie maar het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid geeft om een voertuig te laten wegslepen.

2.1. De korpsbeheerder liet weten de klacht niet gegrond te achten. Zij stelde dat de betrokken politieambtenaren de auto in het kader van de waarheidsvinding met betrekking tot een mogelijk strafbaar feit op grond van artikel 94 van het Wetboek van Strafvordering (verder Sv, zie Achtergrond, onder 2.) in beslag hadden genomen. Het feit dat de auto zonder kentekenplaten 's nachts werd aangetroffen op een onverlichte, afgelegen parkeerplaats die voor het publiek toegankelijk was, en het feit dat uit navraag bij de meldkamer het chassisnummer noch in Nederland noch in Duitsland bekend bleek, bood

de betrokken politieambtenaren op dat moment voldoende grond om de auto af te laten slepen, aldus de korpsbeheerder.

2.2. De korpsbeheerder bood wel haar verontschuldiging aan voor het feit dat verwarring was ontstaan over de bevoegdheid van de politie om weg te slepen, doordat in eerdere correspondentie van de politie en door de klachtencommissie was gesteld dat de bevoegdheid was gebaseerd op artikel 170 WVV.

In zijn brief van 29 april 2004 had het unithoofd van bureau Zevenaar aangegeven dat de auto was weggesleept omdat de betrokken politieambtenaren vermoedden dat er sprake zou kunnen zijn van diefstal van een personenauto. Drie weken later, op 18 mei 2004, schreef hetzelfde unithoofd echter aan verzoeker dat zijn auto was weggesleept op grond van artikel 170 WVV en na het technisch onderzoek weer aan hem, als eigenaar, ter beschikking gesteld. Omdat de auto niet in beslag was genomen, was er geen contact geweest met het Openbaar Ministerie over het veiligstellen.

De klachtencommissie overwoog vervolgens in haar advies aan de korpsbeheerder dat artikel 170 WVV alleen burgemeester en wethouders de bevoegdheid geeft om, in het belang van de veiligheid, een op de weg staand voertuig over te brengen en in bewaring te stellen. De klachtencommissie was niet gebleken dat de burgemeester en wethouders deze mogelijkheid van bestuursdwang hadden toegepast en zag daartoe overigens in dit geval ook geen enkele reden. Evenmin was de klachtencommissie gebleken dat de officier van justitie toestemming had gegeven voor een inbeslagname in het kader van strafrechtelijk onderzoek. De klachtencommissie meende dan ook dat de politie onbevoegd had gehandeld en adviseerde daarom om de klacht gegrond te verklaren.

In haar beslissing op de klacht in de interne procedure oordeelde de korpsbeheerder echter dat de klachtencommissie in haar advies ten onrechte voorbij was gegaan aan de aanvankelijke afweging van de betrokken politieambtenaren. Zij wilden de vermeende gestolen auto in beslag nemen op grond van artikel 94 Sv om deze veilig te stellen in het kader van de waarheidsvinding. Zij nam het advies van de klachtencommissie op dit punt dan ook niet over.

3. De officier van justitie te Arnhem schreef verzoeker op 21 juli 2004 dat de politie zijn auto 's nachts op de openbare weg, zonder kentekenplaten had aangetroffen. Gelet op het aantal diefstallen van personenauto's en de verdachte omstandigheden waaronder de auto werd aangetroffen, lag het naar het oordeel van de officier van justitie voor de hand dat de politie een nader onderzoek instelde naar de herkomst van de auto.

De officier van justitie kon zich niet vinden in de verwijzing van verzoeker naar een rapport van de Nationale ombudsman over een vermeend vergelijkbaar geval. De officier van justitie stelde dat het aangehaalde geval anders was omdat het in die situatie ging om een geschorste auto, met een Nederlands kenteken. Aan de hand van dat kenteken kon

worden nagegaan wie de eigenaar van het voertuig was en kon vervolgens contact met die eigenaar worden opgenomen. In het geval van de auto van verzoeker waren er geen kentekenplaten en leverde het natrekken van het chassisnummer geen eigenaar op.

Tot slot wees de officier van justitie op het feit dat de auto van verzoeker niet op privé terrein stond maar op de openbare weg. Omdat de parkeerplaats voor het publiek toegankelijk is, valt deze onder de openbare weg en is de Wegenverkeerswet 1994 van toepassing. Verzoeker was verplicht om de auto van kentekenplaten te voorzien.

Beoordeling

4. Om te kunnen beoordelen of de politie bevoegd was om de auto van verzoeker weg te laten slepen, dient te worden onderzocht of de bewuste situatie voldoende aanleiding gaf om de auto weg te laten slepen en van welke bevoegdheid in dat geval sprake is.

5. Zowel de korpsbeheerder als betrokken ambtenaar L. stelden dat de politie regelmatig wordt geconfronteerd met gestolen voertuigen die zijn achtergelaten op (afgelegen) parkeerplaatsen. Volgens L. wordt hier tijdens het surveilleren dan ook actief op gelet en worden parkeerplaatsen om die reden extra gecontroleerd.

In het onderhavige geval troffen de betrokken ambtenaren de auto van verzoeker zonder kentekenplaten aan op een onverlichte, voor het publiek toegankelijke parkeerplaats. Vervolgens bleek ook het chassisnummer niet bekend te zijn. De korpsbeheerder stelde dat deze omstandigheden dusdanig verdacht waren, dat het voor de hand lag dat de betrokken ambtenaren de auto op grond van artikel 94 Sv in beslag namen in het kader van de waarheidsvinding met betrekking tot een mogelijk gepleegd strafbaar feit, te weten diefstal.

6. Elke opsporingsambtenaar heeft een algemene bevoegdheid tot inbeslagneming. Voorts zijn op grond van artikel 94, eerste lid Sv alle voorwerpen die kunnen dienen om de waarheid aan de dag te brengen vatbaar voor inbeslagneming. Het gaat daarbij om het aan de dag brengen van de waarheid ter zake van het strafbare feit waarvan de verdenking bestaat dat het is begaan. (Tekst en Commentaar artikel 94 Sv, aant. 3 en aant. 5 bij de inleidende opmerkingen, zie Achtergrond, onder 3.).

7. Zoals hiervoor onder I. is aangegeven, kan de Nationale ombudsman de betrokken ambtenaren volgen in hun veronderstelling dat zij mogelijk te maken hadden met een gestolen auto. Om de herkomst van de auto en de eigenaar te kunnen achterhalen en daarmee diefstal van het voertuig uit te kunnen sluiten, was onder andere technisch onderzoek van het voertuig nodig. Daarvoor diende de auto eerst veilig te worden gesteld. Met de korpsbeheerder is de Nationale ombudsman dan ook van oordeel dat de betrokken ambtenaren op grond van art. 94 Sv bevoegd waren om de auto in beslag te nemen in het kader van de waarheidsvinding.

De klacht dat de politie niet bevoegd was om de auto weg te laten slepen, mist hiermee feitelijke grondslag.

Wel betreurt de Nationale ombudsman het dat verzoeker door onjuiste, tegenstrijdige informatieverstrekking van de politie in de veronderstelling verkeerde dat de politie haar bevoegdheid tot het wegslepen baseerde op art. 170 WVV. Uit het vereiste van administratieve nauwkeurigheid volgt immers dat door de overheid verstrekte informatie waarheidsgetrouw en duidelijk moet zijn. Zoals verzoeker terecht opmerkte, geeft artikel 170 WVV alleen burgemeester en wethouders de bevoegdheid om voertuigen weg te laten slepen. De korpsbeheerder gaf in haar reactie op de opening van het onderzoek van de Nationale ombudsman aan dat zij begrip heeft voor de ontstane verwarring en bood dan ook haar verontschuldiging aan voor de onjuiste informatieverstrekking op dit punt. De Nationale ombudsman heeft hiervan met instemming kennis genomen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Gelderland-Midden te Arnhem, is

niet gegrond ten aanzien van:

- het tijdstip van het wegslepen en het niet vooraf informeren;
- de betwiste bevoegdheid tot wegslepen.

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennis genomen van het bericht van de korpsbeheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Midden dat zij verzoeker haar verontschuldiging aanbiedt voor de aanvankelijk onjuiste informatieverstrekking over de bevoegdheid van de politie tot het wegslepen van de auto van verzoeker.

Onderzoek

Op 3 oktober 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer J. te T., met een klacht over gedragingen van het regionale politiekorps Gelderland-Midden te Arnhem. Naar deze gedragingen, die worden aangemerkt als gedragingen van de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Midden, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de betrokken politieambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Hij maakte van deze gelegenheid gebruik.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Arnhem over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen verzoeker, de korpsbeheerder en de betrokken politieambtenaar de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder en de betrokken ambtenaar L. deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Brief van de officier van justitie te Arnhem van 21 juli 2004 aan verzoeker.

Brief van de korpsbeheerder van 26 oktober 2005 waarin verzoeker wordt meegedeeld dat zijn klacht ongegrond is.

Brief van 30 september 2006 van verzoeker gericht aan de Nationale ombudsman.

Brief van 13 oktober 2006 van de regionale klachtencoördinator van het regionale politiekorps Gelderland-Midden aan de Nationale ombudsman.

Standpunt van de korpsbeheerder van 27 september 2007 gericht aan de Nationale ombudsman.

Reactie van verzoeker van 15 januari 2008 op het standpunt van de korpsbeheerder van 27 september 2007.

Reactie van de korpsbeheerder van 25 maart 2008 en verklaring van betrokken ambtenaar L. van 1 maart 2008.

Aanvullende verklaring van betrokken ambtenaar L. van 24 juni 2008.

Reactie van verzoeker van 24 juni 2008 op de verklaring van betrokken ambtenaar L.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wegenverkeerswet 1994

Artikel 36, eerste en zesde lid

"1. Aan de eigenaar of houder van een motorrijtuig of een aanhangwagen op de weg dient overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels door de Dienst Wegverkeer een kenteken voor dat voertuig te zijn opgegeven.

6. Voor overtreding van het eerste tot en met vijfde lid zijn aansprakelijk:

- a. voor zover het betreft een motorrijtuig, de eigenaar of houder die het motorrijtuig op de weg laat staan of daarmee over de weg laat rijden, alsmede in het geval dat met dat motorrijtuig over de weg wordt gereden, de bestuurder, en
- b. voor zover het betreft een aanhangwagen, de eigenaar of houder die de aanhangwagen op de weg laat staan of deze met een motorrijtuig over de weg laat voortbewegen, alsmede in het geval dat de aanhangwagen met een motorrijtuig over de weg wordt voortbewogen, de bestuurder van dat motorrijtuig."

Artikel 170, eerste lid

"Tot de bevoegdheid van burgemeester en wethouders tot toepassing van bestuursdwang als bedoeld in artikel 125 van de Gemeentewet, behoort de bevoegdheid tot het overbrengen en in bewaring stellen van een op een weg staand voertuig, indien met het voertuig een bij of krachtens deze wet vastgesteld voorschrift wordt overtreden en bovendien verwijdering van het voertuig noodzakelijk is in verband met

- a. het belang van de veiligheid op de weg, of
- b. het belang van de vrijheid van het verkeer, of
- c. het vrijhouden van aangewezen weggedeelten en wegen."

2. Wetboek van Strafvordering

Artikel 94

"1. Vatbaar voor inbeslagneming zijn alle voorwerpen die kunnen dienen om de waarheid aan de dag te brengen of om wederrechtelijk verkregen voordeel, als bedoeld in artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht, aan te tonen.

2. Voorts zijn vatbaar voor inbeslagneming alle voorwerpen welke verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer kan worden bevolen.

3. Van de inbeslagneming van een voorwerp wordt, ook in geval de bevoegdheid tot inbeslagneming toekomt aan de rechter-commissaris of de officier van justitie, door de opsporingsambtenaar een kennisgeving van inbeslagneming opgemaakt. Zoveel mogelijk wordt aan degene bij wie een voorwerp is inbeslaggenomen, een bewijs van ontvangst afgegeven."

3. Cleiren & Nijboer 2007 (T&C Sv), art. 94

Inleidende opmerkingen, aant. 5

"5. **Inbeslagneming.** Elke opsporingsambtenaar heeft een algemene bevoegdheid tot inbeslagneming en tot het ter inbeslagneming betreden van plaatsen."

Gronden voor inbeslagneming, aant. 3

"3. **Vier gronden voor inbeslagneming.** a) Lid 1. Het artikel somt vier gronden voor inbeslagneming op. (...) *Waarheidsvinding.* De inbeslagneming moet redelijkerwijze kunnen bijdragen aan het aan de dag brengen van de waarheid ter zake van het strafbare feit waarvan de verdenking bestaat dat het is begaan."